

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo; nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 287.

V Ljubljani, v sredo 16. decembra 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 14. decembra.

Pokojnine in povikšanje uradniških plač.

Danes je bila posebna razprava o državnem proračunu srečno dovršena. O posameznih točkah bila je tudi danes živahna razprava. Proračun najvišjega računskega urada je obveljal brez ugovora, pri pokojninah pa sta Gessmann in Kraus omenjala žalostnih razmer uradniških vdov in sirot, katerih pokojnine in miloščine so tako majhne, da morajo celó vdove višjih uradnikov iskati zasebne pomoči in podpore.

Prvi je priporočal, da naj se iz doneskov uradnikov samih napravi pokojninski zaklad, iz katerega bi se povikšale pokojnine vdov in sirot; drugi pa je vnovič poudarjal nujno potrebo, manjšim uradnikom povikšati tudi plače.

O tej zadevi sem že jedenkrat poročal v „Slovenca“ in označeval stališče, katerega se mora držati vsak zastopnik kmet-skih občin in malega obrtništva. Če naše državne finance ne dopuščajo, da bi se za male kmetke in hišne posestnike in za male obrtnike znižal zemljiški, hišni in obrtni davek, gotovo tudi ne morejo dopuščati, da bi se pomnožili državni troški s povikšanjem uradniških plač.

Radi priznavamo, da plače nižjih uradnikov, zlasti nekaterih, niso velike, in bomo gotovo radi in iz celega srca pritrdili njih povikšanju, kakor hitro to dopuščajo državni dohodki. Ali še veliko na slabšem so diurnisti in slugi, zlasti pri političnih in poštah uradih, ki morajo po dvakrat in trikrat obrniti krajcar, predno ga izdajo, in ki torej v prvi vrsti zaslužijo, da se vredi, oziroma zboljša njih gnotne stanje.

Manjši uradniki pa v primeri z malimi kmeti in obrtniki, in s študijami, ki jih imajo, relativno niso tako na slabem, da ne bi mogli shajati, če svoje gospodarstvo, ali bolje rečeno, gospodinjstvo tako vravnajo, kakor se to strinja z njihovimi dohodki.

Tudi kmetje in obrtniki ne živé vsi jednako; nekateri si morejo in si smejo kaj boljšega privoščiti, nekateri so pa veseli, če imajo svojo repo, svoje žgance in krompir, in še jedni toliko neslanega močnika ali oblic nimajo, da bi se nasitili.

Poslanci kmet-skih občin pa tudi malih obrtnikov bi torej zanemarili svojo dolžnost in se pregrežili zoper korist volilcev, ko bi se potezali za povikšanje uradniških plač, dokler niso vravnane plače in razmere uradniških slug in stradalajočih diurnistov in dokler državne finance niso tako krepke, da bi se mogli malim kmetom in obrtnikom znižati najobčutljivejši davki.

Če se je „Slovenski Narod“ nedavno izpodtikal nad tem načelom, je s tem ravno pokazal, da se malo briga za kmet-sko in obrtno ljudstvo in da se poteza le za svojo inteligenco. Kmet-ski in obrtni-ski davkoplačevalci naj si to zapomnijo in naj prepuščajo „Narod“ onim krogom, katerih glasilo je postal.

Poglejmo pa sedaj, kako finančni minister sodi o povikšanju pokojnin in uradniških plač.

Za Kraussom oglasil se je namreč danes minister Steinbach in najprej pretresal pokojnine in miloščine vdov in sirot. Poudarjal je, da ljudje go-

voričijo o netmernem pokojninskem zakladu, da bi se pa za povikšanje pokojnin in miloščin potrebovalo vsako leto še 2.116.000 gld.; in če bi se v ta namen od uradnikov pobirali doneski, kakor jih priporoča neka peticija, dobilo bi se 386.345 gld., če bi pa te doneske plačevali samo oženjeni uradniki, znašalo bi to le 251.124 gld. V najboljšem slučaju bi torej primanjkovalo še 1.865.000 gld., katere bi morala dodajati država, katerih pa pri sedanjih finančnih razmerah ne vé odkod vzeti.

Minister pa vendar te reči noče zanemarjati in je naročil, da naj se zavarovalno-tehnično preračuni, koliko bi morala država dodajati, če bi na jedni strani pokojnine in miloščine ne bile tako visoke, kakor jih priporoča omenjena peticija, in če bi na drugi strani uradniki malo več plačevali, kakor se tam predlaga.

Gledé povikšanja plač je minister rekel, da ne gre samo za državne uradnike od 11. do 8. plačilnega razreda, ampak da se je to vprašanje takoj sprožilo tudi gledé železničnih uradnikov, ki prav za prav niso pravi uradniki, in gledé uradnih slug, ki so med reveži največji ubožci. Če bi se hotelo vsem tem vrstam zboljšati plače, znašalo bi to štiri milijone goldinarjev, in če prištevamo še gori omenjena okrogla dva milijona, potrebovalo bi se šest milijonov goldinarjev; zaradi tega se pri sedanjih finančnih razmerah nikakor ne more spuščati v povikšanje plač. Minister priznava ob enem, da draginja ni povsod enaka, da se je treba torej ozirati tudi na krajevne razmere, in obeta, da hoče to storiti in po slabih finančnih močeh pomagati tam, kjer se po-kaže posebna potreba.

Caprivi v našem državnem zboru.

Ko so bile rešene „subvencije in dotacije“ pa stroški za upravo državnega dolga, prišli so na vrsto stroški za skupne državne zadeve. Dr. Lueger vzbudil je pri tej priliki obširno in živahno razpravo. Obžaloval je, da ni v zadnji budgetni razpravi obveljal njegov predlog, ki vladi naroča, da naj se ustavlja madjarski nadvladi, nove trgovinske pogodbe bi bile potem za nas morda ugodnejše, kakor pa so, ker koristijo samo madjarskim žitnim oderuhom, uničujejo pa avstrijsko industrijo, zato mora kot zastopnik industrijalnega okraja dunajskega na noge stopiti proti škodi, katero bi nove pogodbe prizadevale njegovim volilcem. (Živahno odobravanje.) Lueger potem omenja, da je Caprivi v državnem zboru med drugim rekel: „Za-me je milovanja vreden prizor, če nemški mož priporoča, da bi morali zastran pogodbe vprašati Čehe, Slovake, Rumunce, Slovence in pa Hrvate, ne pa Madjarov in nemških Avstrijancev.“ Meni je vse eno, rekel je Lueger, od kod nasprotniki trgovinskih pogodb na Nemškem dobivajo svoje informacije, protestirati pa moram, da bi bili nemški Avstrijci eno in isto z židovskimi liberalci, kakor misli Caprivi. Ne! židovski liberalci in nemški Avstrijci niso vse eno, marveč spada veliko nemških Avstrijcev tudi k drugim strankam. Kot Avstrijanec moram tudi z vso odločnostjo protestirati, da nemški državni kancelar takorekoč le mimogredé razpravlja Čehe, Slovake, Rumunce, Slovence in Hrvate, kakor da bi bili narodi nižje vrste (Živahno odobravanje.), o katerih se sme mirno prestopati na dnevni red, in da nemški kancelar sodi, da pridejo v poštev le Nemci in Madjari, kadar se govori ob Avstrijancih, in da je

vse drugo le privaga. (Burno odobravanje.) Jaz v Avstriji poznam samo enakopravne narode, jaz vidim v vsakem Čehu, Slovencu itd. le avstrijske sodržavljane in bi le želel, da bi tudi na Madjarskem ne bilo zatiranih narodov. (Živahna pohvala in ploskanje.) Nemškemu kancelarju Capriviju bi rekel, da naj študira avstrijsko zgodovino, kjer bo našel, da so od njega zaničevani narodi, Slovaki, Rumunci, Slovenci in Hrvati v jako nevarnem času, ki je za Avstrijo prišel, prelivali svojo kri in žrtvovali svoje otroke, da so ogersko krono prisvojili za habsburški prestol. (Konec sledi.)

Govor poslanca Fr. Povše-ta

v državnem zboru dne 7. decembra 1891.

(Dalje.)

Pa tudi v mnogih drugih okrajih dežele je mnogo potokov, ki so pravecati hudourniki in kateri so vravnave zelo potrebni. Naj omenjam le Gradašice, ki je tudi letos silno opustošila polje od Polhovca Gradača proti prelepi Dobrovski dolini naprej ter ondotna zemljišča meter in več visoko zasula s gramozom.

Ta potok pa je tudi za reko Ljubljanico nevaren, ker ji prinaša množine nasipnine, ki vpliva, da zastaja Ljubljana v svojem odtoku ter s tem pomnožuje velike povodnji na ljubljanskem barju. V velikem načrtu, po katerem bi se imelo to barje osušiti, izrekla se je enketa izvedencev in osobito tudi načelnik urada za zgradbo hudournikov ter priznala, kako škodljivih posledic je prav ta potok za Ljubljanico, zato naj bi se brez odloga vravnal. A ne stori se nič, da bi se to prevažno vprašanje rešilo, vzlic temu, da se je zbor slovečih izvedencev v vodnih stavbah soglasno izrekel za to vravnavno delo, ki je bilo priznано kot neizogibno nujno delo. Dotični v to poklicani krogi nič ne storé, ker dan za dnevom pričakujejo, da se bo to vprašanje skupno izvršilo; zato se obračam do ekselence gospoda kmetijskega ministra z nujno prošnjo, da vendar že reši od deželnega zastopa kranjskega pred tremi leti predloženo deželno postavbo, da se konečno uresniči to za deželo, glavno mesto in ondotno prebivalstvo toliko imenitno in koristno delo, kar bo v blagoslov našemu poljedelstvu.

Dovoljujem si opozarjati visoko vlado tudi na kamniško Bistrico, ki izvira pod kamniškimi planinami in v jako plitvem vodotočju skozi prelepo ravan hiti proti reki Savi. Ker je vodotočje Bistrice silno plitvo, ker ima v svojem zgornjem toku mnogo gramoza in kamenja, bati se je za slučaj velikih nalivov, da bi utegnila postati grozna in uničevalna za to lepo ravan in ondotne polje. Daj Bog, da se to nikdar ne zgodi, toda ondotne razmere zemlje in te vode opominjajo na pazljivost in jaz smatram kot svojo vestno dolžnost, da opozorim visoko vlado na te razmere, da jih preišče ter na podlagi preiskav potrebno ukrene, da zabrani sleherni nevarnost za bistriško polje.

Da bo veliko nalogo pri vsem delu, namenjenemu za obrambo slehernih nevarnosti, imel prav gozdno-tehniški urad, je jasno. Zato želim o tem nekaj besed izpregovoriti. Priznavam, da se veliko teh povodnjih nezgod zgodi vsled uničevanja gozdov, kar se vrši in se je vršilo v hudi meri, v prebudi meri, kar je le obžalovati. Vendar se ne more tajiti, da je marsikatega gospodarja le beda prisilila, da je iz gozda več vzal, kakor je bilo

pravo. Ko se je v prejšnjih časih le malo storilo za napravo cest, šol i. d., razvilo se je nekako strastno hitenje, zamujeno v malo letih nadomestiti, kar pa je obremenilo kmete z mnogimi deželnimi in občinskimi nakladami; temu pridružilo se je, da je cena žita in drugih pridelkov padla, pač pa narasli stroški za delavce in razne rokodelske izdelke; ni čuda, da je marsikateri gospodar, kmeti pa tudi graščinski, zagrabil za sekuro in načel v gozdu od svojih ne toliko z darki zadetih ali obteženih prednikov shranjeni zaklad, to je les, ter s tem tudi v strmih legah opustošil gozdove, ne da bi se zavedal škode, ki sledi takemu golemu izsekanju strmin. Zato je vlada vpeljala gozdno-varstveni urad, ki ima dokaj imeniten nalog, osobito pa pogozduje goličave v strminah in na kraških tleh. K temu pa je treba ne le nadzorovanja, ampak tudi dobrovoljnega navodila. To vse pa doseči ni prav možno sedanjim gozdno-tehničkim uradom, katerim so odmerjeni okraji s 40 in več kvadratnih milj površja in z 200 in več tisočev oral gozda. Jaz smatram drugi odstavek paragrafa, ki določuje delokrog gozdno-nadzorovalnih organov, dokaj važnišem, ker jim veli, da morajo poleg nadzorstvenega posla tudi vplivati na zopetno pogozdovanje z navodilom, poučevanjem in prepričevanjem kmetovalcev. V tem oziru pa moram z vso odločnostjo zahtevati, da se visoko ministerstvo pri imenovanju gozdno-nadzorstvenih uradnikov poleg strokovne zmožnosti tudi na znanje slovenskega jezika ozira. Kako naj izvršuje dotični uradnik drugi del svoje instrukcije, ako ne ume jezika kmetkega ljudstva? (Dobro! Poslanec Klun.)

Upam, da se mi ne bode podtikalo, da mi je več za znanje jezika, kakor za strokovno zmožnost. Ako zahtevam znanje slovenskega jezika za one uradnike, ki hočejo gozdno-tehniški posel vršiti po slovenskih deželah, utemeljeno je to tudi s tem, da le potem je pričakovati, da se ta urad pridobi zaupanje ljudstva, kar pa je velike koristi za uspešno njegovo delovanje.

V državnem proračunu je zahteva, da se vsaj nekoliko izboljšajo službene razmere za te uradnike, da bodo imeli vsaj upanje, enkrat na starost dospeti v VIII. službeni razred, kar se jim spodobi že z ozirom na njih visokošolske študije. Želel pa bi, da bi visoko kmetijsko ministerstvo tudi kaj storilo za osebje takozvanih okrajnih gozdnih nadziralcev, ki imajo jako važen posel vršiti, ker so najbolj v dotiki z ljudstvom ter mu morejo pomoči z dobrimi sveti. Z zadovoljstvom morem izreči, da poznam mnogo takih gozdnih nadziralcev, ki svoj poklic pošteno izvršujejo in so si znali pridobiti zaupanje pri ljudstvu. Zato bi želel, da bi tudi ta vrsta služabnikov bila deležna izboljšav svojega službenega stališča, ker poznam jih mnogo, ki so dovršili nižje realke ali gimnazije, potem gozdarska učilišča ter končno prestali nižjo državno gozdarsko preskušnjo. Ako se hoče doseči in vpeljati, da bi se okrajni naredniki uvrstili v uradniški status, ako navajam, da mnogo uradnikov zavzema 11. in 10. mesto uradniškega stanu, ki se ne morejo z večjimi študijami ponašati, kakor ti, menim, da bi bilo opravičeno, da bi oni gozdarski nadziratelji pri okrajnih uradih nameščeni, ki se skažejo z višjo izomiko in s hvalevredno službeno vsposobnostjo, vsaj to zagotovljeno nado imeli, da na starost morejo biti uvrščeni v zadnji službeni razred uradniškega osebja. To bi jim bilo v spodbudo in nekaj ponos, pa tudi državi v korist, ker bi se temu važnemu pa težavnemu poklicu posvetile dobre moči. Navajam še, da bi tudi državo ne stalo kaj več, ker znaša službarina v najvišjem službenem razredu gozdnih nadziralcev skoro isto, kakor 11. razred uradniškega statusa. Iz teh razlogov je tedaj opravičeno, da bi se za to vrsto poslujočih pač v izrečenem smislu storilo ter s tem zadovoljilo te težavni posel vršeče gozdarske nadziratelje. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. decembra.

Notranje dežele.

Nadvojvoda Stigismund, ki je sedaj umrl, je bil rojen v Milanu dne 7. januarja 1821, kakor vsi sinovi podkralja nadvojvode Rainerja. Zgodaj je stopil v vojaške. V 22. letu je bil imenovan imejteljem 45. polka. Kot polkovnik udeležil se je pod Radeckim vojne v Italiji leta 1848. in 1849. in je po teh vojnah postal generalni major, 1856 pa podmaršal. Tudi se je udeležil vojne 1859. leta, potem je zaradi slabega zdravja odpovedal se aktivni službi in živel na svojem gradu v Gmündu blizu

češke meje. Na Dunaju je bil malokdaj, pač pa je po letu rad bival pri svojem bratu v Bolzanu.

Hohenwartov klub. V jedni zadnjih sej se je baje v tem klubu posvetovalo, da bi se ustanovil poseben časopis, ki bi zastopal odločno nazore tega kluba. Sklenilo se je, da bode list začel izhajati že sredi januarja. Tako se vsaj praškim listom z Dunaja poroča. Potem se je razgovarjalo ob osnovi državnega zdravstvenega urada, kakoršnega imajo v Berlinu. Proti takemu uradu se je z avtonomističnega stališča izreklo več pomislekov. Kaj definitivnega klub v tej stvari še ni sklenil.

Odsek za volilno reformo v petek ni imel seje, ker ni bil sklepčen. Predsednik dr. Herbst je dolgo čakal, pa le ni bilo dosti članov, potem je pa naznanil ministerskemu predsedniku, ki je tudi bil v državnozbornem posloju in je hotel mej odsekovo sejo priti ter dati potrebna pojasnila, da ne bode seje. Sedaj najbrž pred Božičem ta odsek ne bode imel nobene seje več.

Čehi. Vašaty se je baje izrazil, da je poslednji pot govoril v državnem zboru. Po letu bode zaradi premenjenih rodbinskih razmer odložil mandat. S tem bode mož pač ustregel tudi Mladočehom samim, ker jim je jako nadlažen, ker se ne ravna niti po klubovih sklepih. Olajšal bode pa tudi približanje Mladočehov drugim strankam na desnici, da se obnovi stara večina. Vašaty že menda sam spoznava, da on ni pravi mož za sedanje razmere.

Ogersko. Govori se, da se takoj po novem letu razpusti državni zbor. Nova volitve bodo v februarju in novi državni zbor bi se sešel v marcu, da bi potem rešil budget do maja, ker indempnitetra traje do 1. dué maja.

Vnanje države.

Bolgarija. Znano je, da je francoska vlada protestovala proti iztiranju dopisnika „Agence Havas“, Chadourna, in zahtevala, da se mu dovoli povrat v Bolgarijo. Bolgarska vlada je pa zavrnila to zahtevo in francoski diplomatični agent je na to naznanil, da pretrga diplomatične odnose z Bolgarijo. Da je francoska vlada za iztiranje le povoda iskala, je pač jasno. Iztiranje kakega časnikarja ni take važnosti, da bi zaradi tega morali prenehati diplomatični odnosi. Morda je to uspeh Giersovega potovanja v Pariz. Da je Francija to storila na ljubo Rusiji, je skoro gotovo. O iztiranju žurnalistu se poroča, da je kot natak prišel v Sofijo in je sin nekega plesnega učitelja. Prikupil se je bil Battenberžanu, ki ga je podpiral, da se je toliko izobrazil in postal dopisnik večjih francoskih listov. Zadnji čas je širil laži o Bolgariji mej svet in je torej vlada bila prisiljena, pognati ga čez mejo.

Francija. Tudi v Franciji se je začelo razgovarjati o tem, da se uvede dveletna aktivna vojaška služba. Časopis „XIX. Siecle“ prinaša celo vrsto člankov o tej zadevi, v katerih objavlja nazore častnikov in generalov. Mlajši so za dveletno aktivno službo, starši pa ne. Odločno je za dveletno službovanje vojaški pisatelj general Joung, ki je bil Boulangerjev načelnik generalnega štaba. Odločna protivnika sta pa generala Février in Thibaudin.

Nemčija. Nemški listi poročajo, da se je po inicijativi pruskega vojnega ministerstva izdelal načrt zakona proti vohunstvu z jako strogimi določbami. Ta načrt se bode predložil zveznemu совету.

Izvirni dopisi.

Iz Zagreba, 10. decembra. Autonumni proračun za Hrvatsko in Slavonijo iznaša za bodoče leto 7.311.100 for. tedaj 663.344 for. več nego za tekoče leto. Ta presežek prihaja pa odtod, ker se dohodki zemljiščne odveze že v bodočem letu vračunajo med navadne davke, ter bode potem računali Madjari že v prihodnjem letu vse dohodke Hrvatske in Slavonije na 15.295.434 for. nasproti letošnjim 13.858.160 for. tedaj precej za 1.438.274 for. Ker se po triletnji poprečnej vsoti računa odbitek 44% od vseh dohodkov, mora rasti letni proračun pa ne vsled nove finančialne ugodbe, kakor trdijo vladini listi, kajti 44% je bilo vselej manje nego 45%. Od vsega tega dohodka spada na plače ravnoprstnih uradnikov 59% ali 4.342.605 for. za ceste in utrjevanje in urejevanje rek 7% ali 513.950 for., za nove ceste in prekope 347.400 for., za zidanje novih in popravek starih poslopij 5% ali 348.453 for., za bogočastne zadeve 4% ali 292.562 for., slednjič za povzdigo gospodarstva 3% ali 217.957 for., a ostane 17% ali 1.248.173 for. za deželni zbor, za kaznilnice, za urejenje zemljiščnih knjig, za gledališče in druge administrativne potrebe. Iz vsega se vidi, da se od proračuna le premalo troši na gospodarstvo, saj je vendar zemlja v prvem redu poljedeljska. Vrh tega pa je naše gospodarstvo še močno zaostalo, ter bi bilo neobhodno potrebno, da bi se v tem pogledu na vsak način kaj več storilo. Ze sama nesrečna filokseva bi zadala vladi dovelj posla, ko bi se le hotela tega vprašanja lotiti, kar bi bilo pa neobhodno, da se čim preje stori, kajti če opeša kmet, kdo bode

potem plačal davke in bode li mogoče stalno računati na dosedanje dohodke? Zatoraj morda zares ni popolnoma umestno, da je vlada predložila že letos osnovo saboru, kako bi se povečale plače višjim uradnikom, in sicer takim, ki imajo že zdaj lepe plače, a nižjim se poboljšek le obeta, pa bode tudi le ta gotovo neznaten. Mogoče je, da bode sabor v tem pogledu stvar pravično razsodil, ter pravo ukrenil. Istina je, da so naši uradniki slabše plačani nego v drugih zemljah, ter jim radi tega ne more nobeden zameriti, da se potegujejo za svoj poboljšek. Ali kadar se deli nagrada za delo naj se deli pravično in pa z obzirom na mogočnost. V kratkem se bode razpravljalo o tem vprašanju v saboru, a nade je, da se bode pravično rešilo.

Pretečeni teden je bila sprejeta v saboru po dvednevnej debati postava o pokojninah deželnih uradnikov. Skoraj za vse uradnike, razun profesorjev na srednjih šolah, za katere je bila ta postava že l. 1874 potrjena, so veljale še postavbe o pokojninah iz dobe absolutizma, ter je bilo zares potrebno, da se premene po potrebah današnjega časa. Res je, da bode imela dežela radi tega zakona sčasoma na leto do 100.000 for. več stroškov nego do zdaj, ali pravica je zahtevala, da se obskrbi tudi uradnik za stare dni, saj vendar le za narod dela. In resnica je tudi, da bode gotovo z večim veseljem izvrševal tudi uradnik svoje dolžnosti, če vidi, da je za starost obskrbljen. Ni bilo tedaj lepo od zastopnika Folnegovića, ko je v svojem govoru napadal uradništvo, da ni zaslužilo, kar mu vlada daje po tej postavi. On zahteva od uradnikov, da si sami osnujejo zaklade pokojninske. Posebno pa so po njegovem mnenju najmanjše vredni upravni uradniki, ki svoj narod popolnoma zanemarijo. Oponaša vladi, da ne skrbi čisto nič za narod, kateri bi bolj potreboval podpore nego uradniki, kajti tako daleč je že prišlo, da je nedavno ubil sin očeta radi tega, ker mu oče ni imel dati kaj jesti. Ves ta govor je bil poln mržnje proti vladi in uradnikom ter daši popolnoma po socializmu. Mnogi mislijo, da je obenem tudi priporočilo pri kmečkih volilcih za bodoče volitve. Sploh se je Folnegović s tem govorom pokazal kot pravega privrženca stranke prava, ki po navadi na tak način napada vlado. Čudno je pri vsem tem to, da je bil tudi Folnegović nekdanj uradnik, pa je radi slabe plače in negotove bodočnosti prevzel rajše drugo boljše službo pri nekem zavarovalnem društvu, a kasneje si je ravno on morda tudi na račun siromašnega naroda pri zagorskeje železnici pridobil precej velik imetek. Omenjeni uboj pa tudi ne dokazuje, da so uradniki nesposobni, kajti uboji iz omenjenega razloga se dogajajo po celem svetu in ne samo na Hrvatskem. Ves govor Folnegovića je bil prav nespreten in zastopnik je izgubil po njem mnogo svoje poprejšnje slave kot izvrsten govornik. Sabor je sprejel postavbo o pokojninah v svoji seji 7. decembra po predlogu vladinem z neznašnimi premembami.

Iz Trnja na Notranjskem, 12. decembra. Prosim sprejmite sledeči stvarni popravek:

„Slovenec“ prinesel je v št. 284 dopis iz Sempetra v katerem napada se, predsednik bralnega društva „Mir“.

Začetkom dopisa, čuti se sumnjičenje, da bi bil predsednik pisal ali vsaj sodeloval pri dotičnem dopisu v „Slovenskem Narodu“, kateri opisuje Miklavžev večer v Sempetru.

To ugovarjam odločno. Jest nisem v nikakoršni zvezi in dotiki dotičnega dopisa. Na dopis v „Slovenec“ pa izjavim:

1. Ni res, da bi se bilo poslalo nekaj vabil v Il. Bistrico.

2. Ni res, da bi bilo to vabilo glas upijočega v puščavi. Vdeležilo se je zabavnega Miklavževega večera nad 40 povablencev, med temi sedem učiteljev.

3. Ni res, da se je reklo: „Pojdite po ulicah in cestah ter pripeljite vse, kar dobite.“

4. Res pa je, da se je povabilo nekaj rodovin iz petih šolskih občin z dostavkom, naj pripeljejo tudi svoje otročiče s seboj.

5. Ni res, da bi se bil Miklavžev večer priredil za šolsko mladino Sempetersko, temveč napravil se je za otroke in učence društvenih članov. Naše društvo ima člane tudi v drugih šolskih občinah.

7. Ker se otrok brez spremstva ni vabilo, ni se imel predsednik z nobenim šolskim vodstvom sporazumljevati v tej zadevi.

8. Ni res, da bi se bili otroci brez varuha do 10. ure po noči potikali po vasi.

9. Ni res, da bi se bil utikal podpisani v področje drugih šolskih občin.

Naše društvo ima svoje člane v petih šolskih občinah, svoj sedež pa v Šempetru, zato bil je Miklavžev večer tam, ne pa v Trnju.

Sploh pa je stvar odborova, kje se imajo napravljati zabavni večeri. *)

Stipko Jelenec,

učitelj in predsednik bralnega društva „Mir“.

*) Gospod, zapomnite si za bodočnost, da to neso stvarni popravki, če v popravku koga imenujete obrekovalca. Da smo vam prihranili nadaljni trud, objavili smo Vaš popravek z vsemi pogreški, toda omissis omittendis, kar vam in drugim bodi v dokaz, da smo „brezdomovinci“ v tem oziru manj občutljivi, nego kje drugje Op. vred.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. decembra.

(Državni zbor.) Ž Dunaja se nam piše, da je včerajšnja seja trajala do 1/4. ure popoldne. Na dnevnem redu so bile manj važne reči, ki so obveljale brez posebnih razprav. Potrjeno je bilo podaljšanje prehodnih določb za hišni davek v Trstu, Kraljevih Vinogradih, Karlinu, Smihovu in Žitzkovo, potem je bil sprejet zakon v rudniških bratovskih blagajnicah. Potrjeni sta bili volitvi poslancev dr. Vašaty-ja in grofa Ervina Auersperga, rešenih je bilo tudi nekaj peticij. Danes je zopet seja. Na dnevnem redu je glavna razprava o državnem proračunu in finančnem zakonu, ki izkaže vseh državnih dohodkov 585.954.126 gl., troškov pa 583.947.553 gl. torej znaša presežek 2.006.573 gl., to je za 1.888.689 gl. več, kakor ga je vlada proračunila. To povikšanje pa se je doseglo, ker je odsek pomnožil zneske nekaterih dohodkov in znižal nekatere stroške. Izmed slovenskih poslancev bodeta govorila dr. Ferjančič in dr. Gregorec.

(Kat. tiskovno društvo) prejelo je božično darilo. Z Vipavskega došlo je za napravo nove tiskarne sto goldinarjev, katere naj velikodušnemu neimenovanemu gospodu Bog obilo plačuje!

(Premeščeni) so č. č. gg. Feliks Zavodnik, duh. pomočnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani na svojo prošnjo v Novo Mesto kot kapiteljski vikarij, Matej Končar iz Novega Mesta v Semič, Matija Mrak iz Ribnice k Sv. Jakobu v Ljubljani.

(Volk ustreljen, človek utonil.) Iz Planine na Notranjskem se nam piše: Svetli knez se je dne 14. t. m. zjutraj pripeljal s fazanjega lova na Češkem, zvečer pa takoj šel v gozd Škocijanski in tam na čakališču ustrelil ob polu 10. uri po noči velikega starega volka, ki se je dlje časa klatil po okoličih in odnesel več psov iz vasij Unec, Rakek in Slivice. Mreina tehtla 39 kilogramov in je trinajsta od kneza ustreljena zver te vrste. Knez ima na pripravnih krajih v gozdu čakališča (Hochstand). To so iz neobeljenih blodov skupaj zbiti in visoko od tal v kaki smreki skriti šotori, kjer knez v svetlih nočeh po več ur čaka in pri strelnih luknjah pazi, pride li kaka zver k izpostavljeni mrhovini v goste. Na tem čakanju je ustrelil že več volkov, medvedov in brez števila lesic. Čudno je, da se je volk v letošnji gorki in kopni zimi tako blizu človeških bivališč prikradel. Ker ima volk tudi samico rad blizu sebe, nadeja se knez tudi volkuljo prej ali slej dobiti na muho. — Dne 29. novembra se je napotil šestdesetletni gostač Jakob Golja v pozni noči iz Planine v Malne, kjer je imel službo kot rezač na „žagi“. Od tistihmal ni sledu ne tiru po njem. Skoro gotovo je v gosti temi, ki je tisto noč pokrivala dolino, in nekoliko omamljen od vinskih duhov, krenil s ceste, zabredel v vodo in utonil. Voda je bila takrat zelo velika in je na mnogih krajih bila na cesti. Vkljub skrbnemu iskanju na čolnih vtopljenca doslej niso še dobili. Žena njegova pravi, da ni mogla, da bi bil Golja kam drugam šel, n. pr. iskat kakega dela, ker se je domá preoblekel v delavniško obleko in nobenega solda ni imel v žepu. Voda je še sedaj precój velika, — kadar upade, bode ložje najti kje truplo, kolikor ga bode še ostalo ribam in rakom.

(Novo sodnijsko poslopje v Žužemberku) namepravajo graditi prihodnje leto. Vsa stavba je proračunjena na 20.693 gl. 38 kr. Dotična minubendna obravnava, komu se bode gradnja izročila, vršila se bode v ponedeljek dne 4. januarja l. 1892. od 10. do 12. ure dopoldne pri občinskem predstojništvu žužemberškemu.

(Nesreči.) Iz Šmartina pri Litiji se nam poroča: Minolo soboto popoldne je ponesrečil Jože Ulčar, posestnik iz Ceroveca, ko je peljal voz po strmeh potu v gozdu. Voz ga je vrgel na stran s tako silo, da je z glavo priletel na štor ter bil takoj mrtev. — Dne 15. t. m. pa je nekemu delavcu v litijski predilaici odtrgalo na roki tri prste.

(Poskušen cerkven rop.) Iz Gradca se nam poroča o poskušenem ropu v stolni cerkvi. Dne 13. t. m. zvečer je šel cerkvenik skozi cerkev zvoniti „Ave marijo“; gredeč je čul nekov ropot in vračajoč se je preiskal cerkev in našel v korarskem koru okoli 17letnega mladiča, ki se je izgovarjal s tem, da je hotel v cerkvi prenočiti, ker drugod ne more najti zavetja. Cerkvenik ga je izročil policiji. Ko so potem natančneje preiskovali cerkev, našli so pri nekem stranskem oltarju dleto in klešče, na spovednici pa črevlje istega tatu. Nedvomno je hotel polastiti se dragocenih srebrnih tkanin v antipendiju in ostalih oltarnih okraskov ali vlomiti celó v tabernakelj. Policija je spoznala v tatu nekoga, ki je bil letos že enkrat obsojen na dva meseca ječe radi tatvine.

(Naznanilo.) C. kr. poštni in brzojavni urad v Ljubljani naznanja: Ker se bode za časa praznikov promet z zavoji pri vozni pošti gotovo jako pomnožil, zato se bode čas uradnih ur pri tukajšnjem prejemu in oddaji voznih zavitkov od 20. do 24. grudnia od 8 ure zjutraj do 7 zvečer podaljšal. P. n. občinstvo se uljudno opozarja radi hitrejšega prejema voznih zavitkov, naj jih vže zjutraj ali pa vsaj zgodaj popoldne k oddaji prinaša, da se morejo še isti dan oddati. Radi lažjega in hitrejšega poslovanja bi bilo jako umestno pošiljatelj gledé na velikost, težo in daljavo primerno zaviti in naslove jasno in neposredno na zavitek zapisati. Če bi pa na zavitek naslova ne bilo mogoče napisati, tedaj naj se nanj našije ali pa trdno prilepi, v nobenem slučaju pa naj se ne samo pripečati. Isto tako se strankam priporoča, da bi na pravilno izgotovljene poštne spremnice tudi potrebne znamke bile prilepljene. O času najživahnejšega prometa t. j. od 22. do 25. grudnia bode oddaja zavojev in kolnica (Remise) na desni strani dvorišča poštne poslopja, kamor bode p. n. občinstvu vstop ne gledé na dohajajoče in odhajajoče vozne pošte od 8 ure zjutraj do 7 zvečer dovoljen in ravno s tem oddaja pošiljatev jako olajšana.

(Tatvina.) Posestniku Martinu Ovnu iz Zavozelj v ljubljanski okolici so neznani tatje ukradli 24 stotov sena v vrednosti 36 gl.

(Ciganska nadloga.) Dne 12. t. m. so prišli trije cigani v hišo Kržinarjevo pod sv. Katarino nad Medvodami beračiti. Luka Alič iz Gaberja, ki je bil slučajno v hiši, posvari cigane zaradi nadležnosti, češ, da so mladi in naj gredo delat. Jeden ciganov nato iz-pod suknje potegne pistolo ter ustrelji, vendar Aliča le lahno rani. Orožniki zasledujejo potepine.

(Slovstvo.) Ta dni je izšla v Gorici knjiga z naslovom „Poezije“. Zbirka lirčnih pesem, fantazij, humorističnih balad, rapsodij, satir, pripodob, basnij, prislovic, epigramov, balad in junaških pesem. Zložil Fran Andrejavič Zakrajski. Založil Anton Jeretič. Ker knjige še nismo prečitali, tudi ne moremo izreči kritične sodbe, dasi-ravno bi radi ustregli gg. pisatelju in založniku. Opetovano pa moramo grajati to grdo navado, da se nam določiljajo v presojo in priporočilo raznovrstna književna dela, a malo kedaj se nam naznani cena knjigi in kje se dobiva. In vendar je tudi to važno in potrebno. Tudi imenovani knjigi cena nam ni znana.

(Iz osrednje komisije za umetelne in zgodovinske spomenike.) V zadnji seji poročal je dopisnik ritmajster Benesch o kamenenem reliefu, kateri je bil nekoč na „rotovžu“ v Kamniku ter je zajedno opozarjal na mejne stebre na ljubeljskem prelazu.

(Gozdarski urad v Kočevju) daje v najem na več let tri parne žage, in sicer v Karlovcih (Karlshütten), Travniku in Medvedjem Dolu (Bärenheim.)

(Za poslopjem „Tonhalle“) ob Ljubljani in sicer od Kastnerjeve do Kirbiševe hiše, dograjeno je bilo te dni novo nabrežno zidovje z leseno ograjo in pristop do Ljubljaniče vede po novih lesenih stopnicah tik velicega kanala.

 Današnjemu listu priloženo je priporočilo Jax-ove zaloge šivalnih strojev, na katero še posebej opozarjamo cenj. naročnike in čitatelje.

Raznoterosti.

— Francoz Zola je znan kot pisatelj skizkih romanov. Nedavno poslatev njegovih nenravnih spisov je carinski urad avstralski v Vittoriji konfiskoval. Po naših krajih pa Zoline romane nekateri listi priporočajo in celó ponatiskujejo.

— Dva katoliško-socijalna lista imajo na razpolaganje češko-slovanski delavci, namreč: a) „Dělník“, izhaja mesečno po dvakrat v Brnu na Moravskem in velja celoletno 1 gl., polletno 50 kr., posamezni listi pa 3 kr.; b) „Dělnické Noviny“ v Pragi, izdaja društvo „Vlast“ po dvakrat mesečno, letnik velja 1 gl. 60 kr.

— Privolitvah v občinsko zastopstvo v Londonu je delavska stranka postavila okoli sto svojih kandidatov, a izmed njih bili so izvoljeni samo trije.

— Na Švicarskem je kreditna banka v Winterthurnu obustavila izplačevanje. „Dělnické Noviny“ pravijo, da je polom občutljivo zadel tamošnje rokodelce

Telegrami.

Dunaj, 15. decembra. V odseku za trgovske pogodbe je načelnik izrekel zahvalo trgovskemu ministru, da je pripomogel izvršiti to delo evropskega pomena. Odsek je sklenil, da konča svoje posvetovanje še pred Božičem in določi jednega samega poročevalca.

Dunaj, 16. decembra. „Wiener Ztg.“ je objavila od cesarja potrjeni delegacijski sklep. — Truplo nadvojvode Sigismunda vsled njegove zadnje volje ne bode odprto. V dvorni palači in župni cerkvi bode blagoslovljeno in v soboto prepeljano v Gmünd.

Dunaj, 16. decembra. V državnem zboru je bilo drugo branje finančne postave. Ker je Bilinski bolehen, poroča Plener. Dr. Grégr izjavi, da bodo Mladočehi glasovali proti finančni postavi, ker ne zaupajo sedanji vladi.

Praga, 16. decembra. Rektor češke tehnike je v svojem nagovoru odločno prepovedal dijakom vse politične demonstracije in agitacije. Dijaki naj porabijo prosti čas za učenje tujih jezikov.

Bern, 15. decembra. Kot kandidata za zveznega predsednika se imenujeta poslanik v Berlinu, polkovnik Roth, in bivši komisar v kantonu tesinskem, Künzli.

Naznanilo.

Na nedavni poziv se sicer ni oglasilo toliko gospodov duhovnikov, da bi se mogel samo zanje izdati

Duhovski poslovnik,

vendar se je tiskovno društvo odločilo, da ga čim najhitreje izda. Res je, da je ravnokar izšel Helfertov „Geschäftstastyl“ v novi izdaji, a ozira se le bolj na določbe in razmere češke cerkvene provincije. Tudi je ravnokar izšel 1. snopič Dannerbauerjevega „Geschäftsbuch“-a, ki bode pa še-le v kakih dveh letih dovršen. Vrh tega je cena obema knjigama jako visoka: Helfert stane nevezan 4 gl., Dannerbauer bode stal nad 8 gl., a nobena teh knjig ne podaja slovenskemu duhovniku tega, česar si želi, namreč natančnega, zanesljivega, v domačem jeziku spisanega temeljitega navoda za uradno poslovanje. Vse to pa bode podajala duhovnikom vseh slovenskih škotij naša knjiga, o kateri se je pregledovalec-veščak izrekel prav pohvalno in celó zatrdil, da ga skoro ni oddelka v uradnem poslu, ne katerega bi se pisatelj ne bil oziral.

Opirajoč se na že mnogokrat razodeto željo po taki knjigi, izdali jo bomo v štirih zvezkih, katerih vsak bode obsegal 7—8 tiskanih pol in stal 60 kr.

Ker je slovenske duhovščine častna stvar in potreba, da imamo v materinščini tako knjigo, zato pričakujemo vsestranske podpore. Naročila gospodov, ki se doslej še niso oglasili, sprejema

Odbor

katol. tiskovnega društva.

V Ljubljani, dne 28. novembra 1891.

Tuji.

14. decembra.

Pri **Malléu**: Friedman, žurnalist; Traun, svetovalec in višji prefekt v pok.; Felx in Kunz, potovalca, z Dunaja. — **Kochler**, trgovec, iz Solnograda. — **Hofman** iz Prage.

Pri **Stona**: Cambiagio in Fanini, trgovca, iz Trsta. — **Spitz**, trgovec, iz Pečuha. — **Holand**, gledališka igralka, in **Arnstein**, trgovec, z Dunaja. — **Arko** iz Zagreba. — **Čuden**, urar, iz Trbovelj. — **Lapajne** iz Idrije. — **Ullitz** iz Prage. — **Lambert**, pevec, iz Inomosta. — **Buzzi** iz Vevč. — **Bettlheim** in **Eisler**, trgovca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kolmeier in Opatije.

Pri avstrijskem caru: Leban, zemljiškoknjižni vodja, in Ovek, davkarski pristav, iz Sežane. — Gregurka z Reke.
Pri bavarskem dvoru: Geržina, posestnik, iz Št. Petra.
— Lustik, trgovec, iz Begunj.

Umrli so:

11. decembra. Jožef Janežič, uradni sluga, 70 let, Rimska cesta 18, marasmus. — Ana Steklinger, posestnikova žena, 41 let, Rimska cesta 15, septicaemia.
12. decembra. Marija Merzlikar, kajzarjeva hči, 21 dni, Plova 3, božjast. — Marija Jekin, branjeveva hči, 6 let, sv. Petra cesta 26, plućnica.
13. decembra. Marija Čarman, sodarjeva žena, 73 let, Kravja dolina 11, carcinoma mammae.

V bolnišnici:

11. decembra. Janez Gaberšek, delavčev sin, 9 let, menigo encephalitis.
12. decembra. Jožefa Sternad, delavčeva hči, 4 leta, bronchitis.
13. decembra. Katarina Košenina, delavka, 58 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v sred.
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
15	7. u. jut.	732.9	0.4	brezv.	megla	0.00
	8. u. pop.	732.1	1.2	"	"	
	9. u. zveč.	736.7	1.8	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura 0.1°, za 1.1° nad normalom.						

Božično darilo.

Sv. Alojzij Gonzaga

ali (1482) 30-12)

devetdnevna, oziroma šestnedeljna pobožnost v spomin blažene smrti sv. Alojzija.

Spisal Jan. Smrekar, katehet ljudskih šol v Ljubljani.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

ZAHVALA.

Za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu

Marije Trtnik

kakor tudi darovateljem vencev izreka v svojem in v imenu sorodnikov najtoplejšo zahvalo
(1505) 1 **Fr. Trtnik.**

Kotranaste kroglice.

Priporočljive kot kašelj in hripavost odstranjuječe in olajšujoče, sliz razkrojujejoče sredstvo.

Te kroglice, ki pomirujejo in mehčajo, morejo se posebno onim priporočati, ki pri svojih poslih in dolžnostih potrebujejo jasen in močan glas, kakor cerkveni govorniki, učitelji, pevci itd. — 1 škatla 25 kr., 10 škatel 2 gl.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1310) 3

Kalan: POVESTI,

slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

II. zvezek

izšel je ravno kar ter se dobiva v „Katoliški Bukvarni“ komad po 20 kr.

Prvega zvezka je še nekaj izvodov v zalogi.

Primerno božično in novoletno darilo.

Božične in novoletne karte.

Usojam se najljubše vabiti na obisk svoje

Dekoracije za božična drevesca.

velike

božične razstave

spisov za mladino, slovstva za darila, krasnih del, knjig s slikami, poučnih in zabavnih iger, slik in fotografiranih aparatov

z vsem, kar zraven spada v kasetah po 6 in 7 gl. — Velika izber pisnih kaset, poezijskih in fotografiranih albumov, fotografiranih podstavkov, notnih map, relifnih albumov, globusov v raznih velikostih, slikarskih predlog, dekoracijskih krožnikov, pisanih map z opremo in brez nje, pismenoznamskih albumov po 30 kr. do 8 gl.

Gosli, citre po 8—13 gl., koncertne in elegijske citre po 20 gl., toki za citre po 3 gl., gitare.

Najnovejše: Postekleno slikarstvo, izber glinastih posod s pripadajočo slikarsko pripravo. — Vsi deli za izdelavo papirnih cvetic, kakor tudi opravljene kasete po 3 gl. 50 kr. Velika izber muzikalij, oper in operet, izvlečkov za klavir, potpourrijev, salonske, plesne in klasične muzike.

Modelirske pole za jaslice.

(3—2)

J. GIONTINI,

(1500)

knjigarna in prodajalnica papirja v Ljubljani.

Koledarji vseh vrst in cen.

Jutri dné 17. decembra izideta I. in II. zvezek

Levstikovih zbranih spisov.

Uredil Frančišek Levec.

Levstikovi zbrani spisi obsegajo bodo pet zvezkov; in sicer:

I. zvezek: Pesni. — Ode in elegije. — Sonetje. — Romance, balade in legende. — Tolmač. —

II. zvezek obseza: Otročje igre v pesencah. — Različne poezije. — Zabavljice in pušice. — Ježa na Parnas. — Ljudski glas. — Kraljedvorski rokopis. — Tolmač.

III. zvezek boče obsejal: Povesti in potopise.

IV. zvezek: Kritike in znanst. razprave.

V. zvezek: Doneske k slovenskemu jezikoslovju.

Cena vsem mehko vezanim zvezkom je v naročevanju 10 gl. 50 kr., v platno vezani stanejo 13 gl. 50 kr., v polfrancoski vezbi 14 gl. 50 kr., v pol usnjeni prekrasni vezbi 15 gl. 50 kr.

Naroča se pri založništvu:

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani. (1503) 4-3

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom!

Usojam si opozoriti velečast. duhovščino in sl. cerkvena predstojništva, kakor tudi posamezne osebe, katere želé darovati kaké župni cerkvi ali podružnici, kapeli itd., na svojo

izborno veliko zalogo

vsakovrstnega

cerkvenega orodja in posode

sploh vseli v mojo obrt vstevajočih se cerkvenih potrebščin ter uljudno vabim na ogled iste. Dela izvršena so v istini povsem krasno.

Ker mi nedostaja prostora, prodajem vso zalogo

po prav nizki ceni.

Vsa naročila od od najpriprostejše izdelanega svečnika do najfinajše umetno izvršene monstrance in raznega drugega orodja izvršim v najkrajšem času po nizki ceni.

Da si more omisliti tudi najrevnejša župna ali podružna cerkev potrebnih stvari, dovoljujem izredno ugodne plačilne pogoje. Najodličnejšim spoštovanjem se priporočam

Leop. Tratnik

(1484) 5

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 27.

Dunajska borza.

Dné 16. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gl. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " "
Zlata renta 4%, davka prosta	109 " "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 25 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	1009 " "
Kreditne akcije, 160 gl.	284 " 50 "
London, 10 funtov strl.	117 " 80 "
Napoleonond (20 fr.)	9 " 36 "
Cesarski cekini	5 " 61 "
Nemških mark 100	57 " 97 1/2 "

Dné 15. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	105 gl. 20 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 20 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	134 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	147 " 60 "
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	178 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " "
Kreditne srečke, 100 gl.	186 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gl.	62 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gl.	20 gl. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gl.	16 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gl.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gl.	62 " 50 "
Windischgrazove srečke, 20 gl.	43 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	152 " "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2805	" "
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	82 " "
Papirni rubelj	1 " 15 1/2 "
Laških lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gallške propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Državna dobrodelna loterija.

Žrebanje dné 29. decembra!

Glavni dobitok 100.000 gl. v gotovini.

Jedna srečka 2 gl.

5 srečk le gl. 8.50, 10 srečk le gl. 16.50.